De Hoefslag is een blad voor mensen met paarden. Ruiters, amazones, fokkers en paardenhouders doen iedere week verslag van wat hen in die paardensport bezighoudt. Maar hoe zit het met de paarden? In Curriculum Vitae komt regelmatig een paard aan bod dat het nieuws heeft gehaald.

Ravel: getalenteerde macho

De in Nederland gefokte Ravel maakte tijdens de selectiewedstrijden voor de Olympische Spelen zijn Grand Prix-debuut. Het leek dan ook haast een onhaalbare zaak voor Steffen Peters om zich met een dergelijk onervaren paard in het team te rijden. Maar de zoon van Contango liet vriend en vijand versteld staan van zijn capaciteiten.

Tekst: Pim Koudijs | Foto's: Arnd Bronkhorst

Niet alleen wist Steffen Peters zich van een plaats binnen het Amerikaanse team te verzekeren, ook liet hij met een individuele vierde plaats in Hongkong zien dat hij met zijn donkerbruine krachtpatser tot de absolute top van de wereld behoort.

De man achter Ravel

Achter iedere topman die in het bedrijfsleven scoort, staat een vrouw die dat mogelijk heeft gemaakt. Dat is wat in veel gevallen wordt beweerd en ook vaak waar is. Bij toppaarden is dat niet anders. Achter ieder toppaard staat een persoon die voor een groot deel verantwoordelijk is voor het verloop van zijn succesvolle carrière. Voor een heel groot deel is dat natuurlijk de ruiter of amazone die iedere dag opnieuw bloed, zweet en tranen investeert in de opleiding van het paard. Maar in de meeste gevallen hebben de paarden al een lange weg

afgelegd voordat zij uiteindelijk bij de juiste ruiter terecht komen waarmee ze op het hoogste niveau schitteren. Bij Ravel was dat niet anders. In eerste instantie leek er voor de schonkige, beetje lompe tweejarige donkerbruine hengst niet echt een supercarrière in het verschiet te liggen, maar de in Zuid-Holland woonachtige paarden trainer/handelaar Tim Coomans zag toch wel iets in de puberende Ravel. 'Ik ben altijd een liefhebber van Contango-nakomelingen geweest', legt Coomans uit. 'Ze hebben het juiste karakter, zijn werkwillig en vooral betrouwbaar. Bij verreweg de meeste nakomelingen van Contango neemt hun opleiding een positieve wending en groeien de paarden steeds meer naar je toe. Naarmate ze ouder worden, blijken het hele goede paarden waar heel prettig mee te werken is. De nakomelingen van Contango zijn met hun vaak wat

eenvoudige hoofd en grove gewrichten meestal geen keuringspaarden maar qua bruikbaarheid behoren ze voor mij tot de top. Ravel zag ik voor het eerst toen hij twee jaar oud was. Hij stond bij Ad Valk op stal, een beetje een eenvoudig paard, maar ik zag er wel wat in. Ik heb hem voor de helft gekocht en heb hem samen met Ad Valk voorgesteld op de hengstenkeuring.' Valk kan zich dat nog goed herinneren. 'Ravel was niet het mooiste jongetje van de klas, maar hij kom wel heel apart galopperen. Ik weet nog dat ik hoopte dat hij in ieder geval naar het vrijbewegen werd doorverwezen, omdat hij daar veel indruk zou maken. Helaas kwam het zover niet, het avontuur van de hengstenkeuring eindigde al na de presentatie op de straat. Nu denk je misschien, hoe kan zoiets gebeuren, maar toen kon ik dat heel goed begrijpen', weet Valk.

Rotsvast vertrouwen

Ondanks de tegenvallende resultaten op de hengstenkeuring bleef Coomans geloof houden in de grote donkerbruine. Als driejarige hebben zij Ravel kwaliteit gehad, maar was ook erg veel hengst en dat heeft wel eens tot de nodige problemen geleid. Ik weet nog heel goed dat Adrianne de finale van de Zuid-Holland Cup tijdens het

Ravel was niet het mooiste jongetje van de klas, maar hij kon wel HEEL APART GALOPPEREN

zadelmak gemaakt, Adrianne Wigmans heeft hem opgeleid. 'Ravel heeft nog steeds een heel speciaal plaatsje in mijn hart', begint Wigmans. 'Vanaf de allereerste keer dat ik er op zat, had ik het gevoel dat hij heel bijzonder was. Dat paard is gewoon uniek. Het gevoel dat hij geeft en de manier waarop hij zich voor je in wil zetten zijn heel bijzonder. Toen Ravel vier was wonnen wij de competitie voor dressuurpaarden op manege Prinsenstad en de selectie voor de PAVO-cup in Heerjansdam. Ook bij de vijfjarigen wonnen we de voorselectie, maar beide keren strandden we in de halve finale in Ermelo. Ik heb hem tot en met zijn zesde jaar gereden. Zo'n paard vergeet je nooit', aldus Wigmans. Coomans weet dat Ravel als jong paard heel veel actie in de benen had. 'De draf deed in het begin zelfs soms iets hectisch aan, maar de galop is altijd extreem goed geweest. Dat is niet altijd een voordeel geweest, het leren verzamelen en het springen van de wissels hebben bijvoorbeeld meer tijd gekost. Als vierjarige hebben wij Ravel voorgesteld op de hengstenkeuring van het Anglo European Studbook, waar de hengst wel de kans kreeg zich in de fokkerij te bewijzen. Ravel heeft geen grote aantallen merries gedekt, maar wij hebben er toch verschillende hele fijne paarden van. Vooral de inzet en de galoppade vererft hij sterk door. Adrianne Wigmans heeft Ravel tot en met Z2 niveau gereden. Hij heeft altijd veel

CHIO in Rotterdam won. In de prijsuitreiking kreeg Ravel een conflict met de hengst Polansky die door Gerdine Maree werd gereden. Gelukkig is het allemaal goed afgelopen, maar voor hetzelfde geld waren er ongelukken gebeurd. Zijn macho gedrag ging hem steeds meer in de weg zitten en we hebben besloten om Ravel naar Edward Gal te brengen. Die jongen is een talent en kan heel goed met hengsten omgaan. Door zijn opvallende prestaties kwam er steeds meer interesse vanuit het buitenland voor Ravel, maar ik was echt heel gek met dat paard en wilde hem eigenlijk niet kwijt. Door de hengst bij Edward Gal in training te brengen hoopte ik dat Ravel in ieder geval in Nederland kon blijven. Binnen een maand waren Edward en Ravel al een hele goede combinatie.'

Talent en kracht

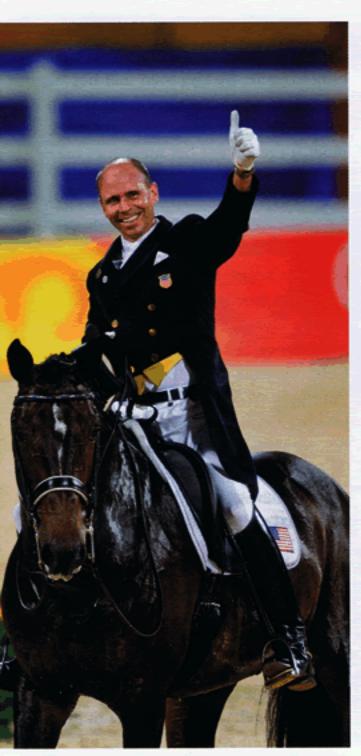
Edward Gal is nog steeds enthousiast al hij over Ravel praat. 'Ravel was een heel talentvol paard dat zich direct heel goed liet bewerken. Wat mij vooral is bij gebleven van dat paard is zijn enorme 'GO', hij wilde er altijd voor gaan, en dat is een geweldig belangrijke eigenschap voor een

dressuurpaard. Daarnaast nam hij dingen heel snel op. Mede door zijn talent en kracht leerde hij de oefeningen eigenlijk heel gemakkelijk. Ravel was een echte macho, hij liet geen moment onbenut om zijn hengstzijn te demonstreren, dat was soms lastig. Vooral in de staponderdelen bracht dat nog al eens wat spanning met zich mee. Ik heb Ravel verschillende keren uitgebracht op wedstrijden, maar dan liet ik hem 's morgens eerst op de fantoom dekken zodat de ergste druk er af was. Dan bleef hij beter geconcentreerd. Zijn grootste talent is, denk ik zijn extreme galoppade waardoor hij ook heel makkelijk perfecte pirouettes kon springen. Ravel is anderhalf jaar bij mij geweest en kende alle oefeningen voor de Grand Prix. Ik wist dat het paard ooit verkocht zou worden, maar had gehoopt dat ik hem eerst nog in de Grand Prix kon uitbrengen. Helaas kwam de verkoop in een stroomversnelling en werd hij eerder verkocht dan verwacht. Natuurlijk heel goed te begrijpen, maar het is wel een paard wat ik met heel veel plezier heb gereden', vertelt Gal.

Hartkloppingen

In het voorjaar van 2006 hoorde
Steffen Peters voor het eerst van
Ravel. De tot Amerikaan genaturaliseerde Duitser was samen met zijn
sponsor al langere tijd opzoek naar
een paard met potentie voor de
toekomst. 'Ik werd door Eugene en
Patrick Reesink benaderd over een
mogelijk paard voor mij. Zij lieten mij
een video-opname van Edward Gal met
Ravel zien en dat zag er fantastisch
uit. In de zomer van 2006 was ik in de
aanloop naar de Wereldruiterspelen in
Aken wat langere tijd in Europa en

'Ik dacht 'niet te enthousiast', maar toen Ravel begon te appuyeren dacht ik dat mijn HART HET ZOU BEGEVEN'

Peters: 'Over een goede prestatie op de Olympische spelen had ik al vaak gedroomd, maar dat het een vierde plaats zou worden, had ik niet verwacht.'

heb ik Ravel voor het eerst live gezien. Edward stelde Ravel voor en al tijdens het losrijden, waarbij nog niets spectaculairs van het paard werd gevraagd, was ik al direct verkocht. Ik herinner mij nog goed dat ik dacht 'niet te enthousiast reageren', want dan is er straks geen ruimte meer om over de prijs te onderhandelen. Maar toen Ravel begon te appuyeren dacht ik dat mijn hart het zou begeven. Het bonkte in mijn lijf van opwinding. Nadat ik vijf minuten gereden had, was ik totaal verkocht. Ik ben van mening dat als je een paard voor jezelf zoekt, dat het direct moet klikken. Als je er drie keer op moet gaan zitten omdat je

twijfelt, moet je het paard laten staan. Met Ravel was ik direct overtuigd dat dit het paard voor mij zou zijn, maar ik had niet het alleenrecht om er over te beslissen. Ten eerste had ik met mijn sponsor, Akiko Yamazaki (oprichter Yahoo.com) te maken, maar ook de bondscoach van het Amerikaanse team Klaus Balkenhol had zijn zegje in de kwestie en even leek het erop dat het daarop stuk zou lopen. Zo gek als ik van dat paard was, zo gereserveerd was Balkenhol over Ravel. Balkenhol heeft Ravel ook gereden en stond na vijf minuten al weer naast het paard. 'Dat gaat niet gebeuren', waren zijn exacte woorden. Hij baseerde zijn mening op de wissels om de pas waar Ravel op dat moment nog wat moeite mee had. Uiteindelijk zag ook Balkenhol wel dat ik niets anders wilde dan dit paard en gaf hij zijn zegen. In Hongkong vertelde hij me nogmaals dat hij het fout had gezien en hoe blij hij was dat ik mijn zin had doorgezet.'

Geen minpunten

'Ravel is een heel gevoelig paard en dat past mij bijzonder goed. Ik voelde vanaf het eerste begin dat het zou gaan lukken. Ik had er een heel goed gevoel over. Toch is het begin van mijn carrière met Ravel niet van een leien dakje gegaan. De Amerikaanse wet schrijft voor dat hengsten tijdens hun quarantaineperiode de CEM test moeten doen waarbij de hengst natuurlijk moet dekken. Nadat Ravel twee merries natuurlijk had gedekt, was hij totaal van slag. Hij at niet meer en was volledig geobsedeerd door zijn vrouwelijke stalgenoten. Ik overdrijf niet als ik zeg dat hij in een week tijd meer dan dertig kilo was afgevallen. Tot overmaat van ramp bleek de CEM test ook nog positief, wat ons drie keuzes liet. De hengst behandelen, waarvoor hij nog minstens zes maanden in quarantaine moest blijven en waarbij geen garantie werd gegeven dat de test dan wel negatief zou zijn. De tweede mogelijkheid was Ravel terug naar Nederland te sturen,

maar daar wilde ik helemaal niet aan denken.

De laatste optie was de hengst castreren en voor die optie zijn we gegaan. Gelukkig is er nog wel wat diepvriessperma van de hengst voorradig. Eenmaal gecastreerd heeft het nog wel wat tijd gekost om Ravel weer in conditie te krijgen, maar begin maart van dit jaar kon ik dan toch voor het eerst Grand Prix met hem starten. Het was direct een kwalificatiewedstrijd voor Hongkong. Dat paard wil iedere keer het onderste uit de kan halen voor je en we wisten ons te kwalificeren voor Hongkong. De meeste topcombinaties voor Hongkong hadden de luxe positie zich al minstens twee seizoenen aan de internationale juryleden te laten zien. Die luxe had ik niet. Toen ik in Hongkong de landenwedstrijd binnenreed was het de zevende keer dat Ravel Grand Prix startte. Ik wist dat het een heel goed paard was, maar dan nog zou het haast onmogelijk zijn om bij de top vijf te eindigen. Over een goede prestatie op de Olympische spelen had ik al vaak gedroomd, maar een vierde plaats? Nee, dat zou onrealistisch zijn geweest om daar aan te denken. Als ik gevraagd word naar het grootste talent van Ravel verwijs ik altijd naar wat de juryleden in Hongkong zeiden: 'dat paard heeft geen minpunten'. Zulke paarden kom je maar zelden in je leven tegen. Ik hoop nog een hele toekomst met Ravel tegemoet te gaan. We zijn erg zuinig en zullen hem niet vaak uitbrengen. Proberen op de juiste momenten te pieken. Voorlopig concentreer ik me op de wereldbekerkwalificaties met als doel een startbewijs voor Las Vegas. Ik heb nog nooit van mijn leven zo'n paard mogen rijden. En ik ben één van de gelukkigen die een sponsor heeft die het paard voor mij wil behouden.'

Sterk en correct

Ravel werd op 5 juni 1998 geboren bij Henk de Man in het Zuid-Hollandse Spijk. 'Dat ik een dergelijk toppaard

De jury was het erover eens in Hongkong: Ravel heeft geen minpunten, zo'n paard kom je maar zelden tegen.

heb gefokt is echt puur toeval', begint de fokker zijn verhaal. 'Ik fok al heel lang paarden, maar de merriestam die ik gebruikte was niet bijzonder vruchtbaar. Ik heb toen verschillende paarden weggedaan en later kwam de Democraatmerrie Hautain op mijn pad. Ik kocht haar samen met nog een merrie, beide drachtig van Ekstein. Hautain heb ik gehouden en de andere merrie heb ik al weer snel verkocht. De keuze voor Hautain is puur geluk geweest, een andere verklaring heb ik er niet voor. Als driejarige heb ik haar op de keuring voorgesteld. Er liep toen een veulen van Ekstein bij. Hautain werd in het stamboek opgenomen, maar kwam niet voor een verder predikaat in aanmerking. Daarna hebben wij haar niet meer op de keuring aangeboden. Het eerste veulen dat ik bij haar fokte was een merrieveulen van Houston. Zij is nu dertien jaar oud en nog steeds in ons bezit. Zij bracht onder meer een tweede bezichtiginghengst van Jazz die nu door Letty Rozenboom in de M-dressuur wordt uitgebracht. Dat ik besloot om met Contango te dekken kwam doordat ik er verschillende opvallende nakomelingen van had gezien. De hengst zelf heb ik nooit gezien, want die stond toen al in Amerika. Uit die dekking is Ravel geboren. Ik moet bekennen dat hij echt niet de schoonheid van de stal was. Het was wel een sterk correct veulen. Ik heb besloten de merrie terug te dekken bij Contango en een jaar later werd Show Time geboren. Ravel heb ik als anderhalfjarige verkocht. Doordat Tim Coomans zo enthousiast over Ravel was ben ik bij Coomans op stal gaan kijken. We zijn ook gaan kijken toen hij in de Zuid-Holland Cup werd uitgebracht en zijn hem eigenlijk altijd blijven volgen.'

op de dag dat Ravel de Kür op muziek moest lopen konden wij geen verbinding krijgen. We zijn toen met het hele gezin naar de receptie gegaan en hebben daar Ravel kunnen volgen. Ik moet toegeven dat het meer met me deed dan ik had verwacht als je fokproduct die Olympische dressuurbaan binnen komt. Dat was toch wel een kick. Ook de reacties die je van iedereen krijgt, laten je niet onberoerd. De moeder van Ravel hebben wij nog steeds. Zij heeft dit jaar opnieuw een veulen van Contango gebracht en is weer drachtig van Contango. Vooral het veulen dat dit jaar is geboren, heeft een speciaal plekje. Na de geboorte had hij geen ademhaling en hartslag. We hebben direct mond op neus beademing toegepast en uiteindelijk heeft hij het gered. Hij blijft voorlopig bij ons. De in 2002 geboren Vameda, ook een dochter van Contango, wordt gereden door mijn dochter. Daarnaast wordt zij ingezet voor de fokkerij. Zij bracht dit jaar een veulen van Jazz en is drachtig van Rousseau. Ik heb als fokker heel veel geluk gehad dat twee van mijn fokproducten zo goed terecht zijn gekomen. Naast Ravel is ook zijn volle broer Show Time successol. Karin Nijveld heeft hem opgeleid en ook Show Time is inmiddels naar het buitenland verkocht en staat bij de

'Het geeft wel **EEN KICK**als je fokproduct die Olympische dressuurbaan binnenkomt'

Geluk

'Op het moment dat bekend werd dat
Ravel naar Hongkong zou gaan werd
mij gevraagd of ik daar zou gaan
kijken, maar dat is nooit in me
opgekomen. Tijdens de Olympische
Spelen was ik met mijn gezin op
vakantie. Via de laptop hebben wij de
Spelen wel geprobeerd te volgen, maar

Engelse amazone Gemma Green.

Iedere fokker droomt er van om een toppaard te fokken, en ik kan nu uit ervaring vertellen dat het inderdaad prachtig is als het lukt. Maar ik ben ook heel nuchter en besef dat er heel veel geluk bij komt kijken. En dat is maar goed ook, zo heeft ook de kleine fokker kans op succes.'